

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 10Csp/140/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119211231  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119211231.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD., v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, právne zastúpený JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 01 Bratislava p r o t i žalovanému: Y. W., B.. XX.X.XXXX, X. T. XXXX/X, XXX XX L., právne zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník o zaplatenie 524,66 eur s prísl. takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 131,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 9.10.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 27.6.2019 domáhal od žalovaného sumy 524,66 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel 24.4.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500112097, ktorou poskytol žalovanému úver vo výške 1.050 Eur, z ktorého bola žalovaným uhradená len suma 813,10 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním z 5.9.2019, pričom uviedol, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v ňom absentujú náležitosti zo zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne podľa § 9 ods. 2 písm. f) termín konečnej splatnosti úveru a podľa písm. j) predpoklady použité na výpočet RPMN. Žiadal zaviazat' žalovaného na sumu 131,90 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru (1.050 eur - 105 eur poplatok za poskytnutie úveru = 945 eur) a uhradenými splátkami (813,10 eur), a v prevyšujúcej časti žiadal žalobu zamietnuť.

3. K tomuto vyjadreniu sa vyjadril písomným doručeným súdu 4.10.2019 žalobca, ktorý uviedol, že zmluva je uzavretá na dobu neurčitú, nie je potrebné, aby zmluva uvádzala počet splátok. Termín konečnej splatnosti je možné uviesť viacerými spôsobmi. Navrhol žalobe vyhovieť.

4. Podľa § 177 ods. 2 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur.

5. Podľa § 297 písm. b) CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Podľa § 219 ods. 1, 3 CSP rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 819,37 Eur, jedná sa o drobný spor a na strane žalovaného je spotrebiteľ (§ 297 písm. b) CSP), súd na prejednanie veci nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 16.1.2020. Strany sporu sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

8. Súd prvej inštancie sa oboznámil so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 24.4.2015 uzavrel žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500112097, podľa ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.050 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť 36 mesačnými splátkami po 37,16 Eur + poplatok za poskytnutie úveru vo výške 105 eur.

10. Zároveň podľa Dohody o poskytovaní služby (ak bude uzavretá) mal dlžník platiť z tohto úveru splátku vo výške 61,07 eur mesačne po dobu rovnako 36 mesiacov, t. j. spolu 2.198,52 eur.

11. Spolu tak mal dlžník mesačne platiť splátku vo výške 37,16 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť po dobu 36 mesiacov je 1.337,76 eur, v zmluve je uvedených 1.442,76 eur (po pripočítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 105 eur). Zmluva obsahuje aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe 17,77 %, predpokladanú RPMN 27,04 % a priemernej hodnote RPMN 34,42 %.

12. Z vyjadrenia žalobcu uvedeného v samotnej žalobe vyplýva, že žalovaný uhradil z dlžnej sumy sumu 813,10 eur.

13. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

14. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinného k času uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

17. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci, poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom podľa tohto zákona sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

19. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

22. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona mluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

24. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

25. V zmluve rovnako absentovala adresa predávajúceho (nie sídlo veriteľa), na ktorej si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

26. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

27. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

29. Táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko bola uzavretá medzi predchodcom žalobcu, ktorý pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda mal postavenie dodávateľa (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaným, ktorý nekonal v rámci podnikateľskej činnosti, teda mala postavenie spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 OZ. V zmysle § 52 ods. 1 OZ sú spotrebiteľskými zmluvami všetky zmluvy, ktoré uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Nemali by preto byť pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

30. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych ustanovení súd prvej inštancie právne uzatvára, že je nepochybné, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k vzniku spotrebiteľského úverového vzťahu, pričom je nesporné, že žalovaný z tohto úverového vzťahu neplnil tak, ako to predpokladala vyššie uvedená zmluva.

31. Okrem absencie náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. c), j) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné konštatovať, že žalobca listinne nepodložil, ani žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal tzv. skúmanie bonity žalovaného. Zo spisu nevyplýva žalobcom posudzovanie schopnosti splácať úver s ohľadom na žalovaného sociálno-ekonomickú situáciu, preto aj v zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné takéto úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

32. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojsmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

33. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

34. Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

35. Podľa § 8 ods. 1 citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k

b) hlavným znakom výrobku, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkom po predaji výrobku a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na výrobku,

c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo výrobku,

d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody,

e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,

36. Nezahrnutie sumy splátky z Dohody o poskytnutí služby do RPMN možno teda považovať za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zo zákona zakázaná.

37. Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

38. Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

39. Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

40. V danom prípade z dokazovania vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného bod 5. zmluvy (27,04 %) a iná v akceptácii žalobkyňou bod. 6 zmluvy (26,53 %). Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú OZ totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalovaného v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalobca musel písomne akceptovať k čomu však nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K totožnému právnomu záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014.

41. Len na margo súd prvej inštancie akcentuje aj ten fakt, že splátka úveru bola neprehľadne rozdelená do dvoch platieb (zo zmluvy o úvere a z dohody o poskytnutí služby), čo bezo sporu možno hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, ktorá opticky vytvára zdanie výhodnosti úveru (celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 1.442,76 eur), pričom v skutočnosti za úver vo výške 945 eur bol dlžník za 36 mesiacov povinný zaplatiť spolu 2.387,76 eur.

42. Na základe vykonaného dokazovania súd teda dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. V Zmluve si žalobca a žalovaný dohodli úrok vo výške 27,04 %. Súd je toho názoru, že tento dohodnutý úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku /poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešikanóznny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov/. Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi / pozri rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 137/2003/. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci apríl 2015 pri úveroch od 1 roku do 5 rokov na úrovni 10 % ročne (<<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>). Dohodnutá výška úrokov 27,04 % ročne uvedená v zmluve podstatne /viac ako dvojnásobne/ prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci apríl 2015. Nebankový subjekt pri poskytovaní úverov síce podstupuje vyššiu mieru rizika, čo sa odráža aj vo výške úroku, avšak dohodnutá výška úrokov /aj keď vyššia ako pri bankách/ musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Vzhľadom na vyššie uvedené súd teda dospel k záveru, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 27,04 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v tejto časti je zmluva v zmysle § 41 OZ neplatná. Na základe vyššie uvedeného môže žalobca od žalovaného požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov a predmetný úver aj z tohto dôvodu je potrebné považovať za bezúročný.

43. Žalovaný uhradil právnomu žalobcovi sumu 813,10 eur pri úvere reálne vo výške 945 eur (deklarovaných 1.050 eur - 105 eur poplatok za poskytnutie úveru), preto súd priznal žalobcovi sumu 131,90 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

44. Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

45. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

46. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Žalovaný sa podľa názoru súdu prvej inštancie dostal do omeškania po zosplatnení, t. j. 15 dní po 21.9.2016, preto po 15 dňoch, t. j. od 9.10.2016 súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania z prisúdenej sumy.

49. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 25 %, neúspešný v rozsahu 75 %, preto má žalovaný oproti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.